

Biuletyn Podatkowy

Szanowni Państwo,

W październikowym wydaniu, pragniemy zwrócić Państwa uwagę na następujące kwestie:

- Sprzedaż premiowa przy symbolicznym zwrocie przez bank części środków za dokonane zakupy
- Nauczyciel nie prowadzący szkoły językowej nie prowadzi działalności gospodarczej
- Uгода ze zwolnionym pracownikiem opodatkowana
- Odsetki oraz podatek od nieruchomości kosztem pośrednim
- Nieodpłatny zarząd przychodem dla spółki
- Zasady rozliczania odsetek od pożyczek od podmiotów powiązanych od stycznia 2015 roku
- Zasady rozliczania odsetek od pożyczek od stycznia 2015 roku (nowy przepis art. 15c ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych)
- Rozliczenia w ramach wspólnego przedsięwzięcia a VAT
- Zasady odliczania VAT od samochodów pracownikom również do celów prywatnych
- Usługi zarządzania instytucją finansową nie korzystają ze zwolnienia z VAT

Mamy nadzieję, że zaprezentowane informacje, zwłaszcza te sygnalizujące poważną zmianę zasad rozliczania odsetek od pożyczek i nieterminowych zapłat, stanowiska organów podatkowych oraz powołane orzeczenia okażą się dla Państwa pomocne, a być może przyczynią się do lepszego podatkowego rozliczenia transakcji. Pozostajemy do Państwa dyspozycji w razie potrzeby szerszego omówienia zasygnalizowanych zagadnień.

*W imieniu Spółki MBSP
Magdalena Bednarek – Sieradzka*

A: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH (PDOF)

ŚWIADCZENIA OD BANKU Z TYTUŁU DOKONANYCH PŁATNOŚCI

W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 roku III SA/Wa 368/14 uznano, że zwrot kwot na rachunek bankowy można uznać za nagrody związane ze sprzedażą premiovą w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 68 ustawy o PIT. Innymi słowy, jednorazowy zwrot do kwoty 760 PLN nie powinien podlegać opodatkowaniu. Kanwą orzeczenia była praktyka jednego z banków, który z racji zakupów za które zapłata nastąpiła określoną kartą w określonej sieci sklepów, bank „zwracał” jakiś procent od tak zrealizowanych zakupów. Od stycznia 2015 roku jednak wprowadzony zostanie przepis wymagający w takim przypadku zapłaty zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych. Jak stanowi nowy przepis (art. 30 ust. 1 pkt 4b ustawy) z tytułu świadczeń otrzymanych od banków, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych lub instytucji finansowych w rozumieniu odrębnych przepisów, w związku z promocjami oferowanymi przez te podmioty pobierany będzie zryczałtowany podatek (dochodowy od osób fizycznych) w wysokości 19% świadczenia.

NAUCZYCIEL NIE PROWADZI DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ?

Jak wynika z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 kwietnia 2014 roku (II FSK 1279/12) udzielanie korepetycji przez osobę fizyczną jest działalnością oświatową, prowadzoną osobiście przez nauczyciela. Skoro podatnik wykonuje ją sam i nie zatrudnia w tym celu innych osób ani nie prowadzi szkoły językowej, to nie można uznać, że jest to działalność gospodarcza.

W uzasadnieniu NSA wskazał: „(...)Przychody tego rodzaju bez wątpienia mieszczą się w pojęciu działalności oświatowej, wymienionej wprost w art. 13 pkt 2 u.p.d.o.f., którego zastosowanie - poprzez art. 10 ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.f. jak słusznie przyjął Sąd pierwszej instancji wyłącza możliwość zaliczenia ich do przychodów z działalności gospodarczej w rozumieniu art. 5a pkt 6 u.p.d.o.f., a co za tym idzie do źródła przychodów z art. 10 ust. 1 pkt 3 u.p.d.o.f. Co istotne działalność ta była wykonywana osobiście i samodzielnie (bez wykorzystania pracy innych osób) przez skarżącego przy wykorzystaniu własnej wiedzy i umiejętności w dziedzinie języka obcego (wyrok NSA z dnia 27 marca 2008 r., II FSK 965/07 oraz wyrok NSA z dnia 6 grudnia 1996 r., III SA 68/96). Ustawowa regulacja działalności wykonywanej osobiście wyklucza, jak już podniesiono, możliwość zastosowania przepisu art. 5b ust. 1 u.p.d.o.f. (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 5 marca 2009 r., I SA/Po 1461/08). Okoliczność faktyczna zarejestrowania działalności gospodarczej nie przesądza o charakterze tych czynności i automatycznemu kwalifikowaniu przychodów do źródła przychodów - działalność gospodarcza. O kwalifikacji takiej decyduje rodzaj faktycznie wykonywanej działalności i okoliczności (warunki) w jakich to wykonywanie się odbywa bez względu na jej zewnętrzną formę. Zgłoszenie działalności gospodarczej do ewidencji takiej działalności nie jest przesłanką kwalifikacji prawnoopodatkowej przychodów zgłaszającego jako pochodzących z określonego źródła przychodów. W ocenie naczelnego Sądu Administracyjnego Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej wykładni art. 5a pkt 6 i art. 5b ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 pkt 2-3 u.p.d.o.f., przyjmując, że przychody skarżącego należy zaliczyć do źródła przychodów z działalności wykonywanej osobiście (art. 10 ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.f.).”

ODSZKODOWANIE NA PODSTAWIE UGODY A PDOF

Na pytanie czy od wypłaconego odszkodowania z tytułu rozwiązania umowy o pracę, wynegocjowanego w ramach ugody należało potrącić podatek dochodowy od osób fizycznych zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 3b lit. b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, czy też nie potrącać podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 3b ww. ustawy indywidualną interpretację wydał w sierpniu bieżącego roku Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (ITPB1/415-607/14/AD) uznając obowiązek potrącenia podatku przez wypłacającego. Organ argumentował swoje stanowisko w sposób następujący: „(...) zwolnione z opodatkowania są odszkodowania lub zadośćuczynienia, których podstawową cechą jest to, że ich wysokość lub zasady ustalania wynikają wprost z przepisów odrębnych ustaw lub przepisów wydanych na podstawie tych ustaw. Oznacza to, że kwalifikacja tej cechy powinna nastąpić przez przysłówkę „wprost”, który definiuje, że wysokość lub zasady ustalania odszkodowania lub zadośćuczynienia muszą mieć charakter samoistny i muszą być określone w ustawie bezpośrednio. (...) zwolnione mogą być

jedynie te odszkodowania (rekompensaty), które nie stanowią ekonomicznego przysporzenia ponad stan majątkowy będący w posiadaniu podatnika przed ich wypłatą. Oznacza to, że takie odszkodowanie (czyli to, które powoduje przysporzenie majątkowe) będzie podlegać opodatkowaniu, ponieważ gdyby podatnik osiągnął spodziewane korzyści w postaci wypłaty należności bez udziału sądu, to korzyści te podlegałyby opodatkowaniu na zasadach ogólnych. (...) kwota wypłacona pracownikowi wynika jedynie z ustaleń pomiędzy stronami ugody, ma charakter umowny, a jej wysokość uwzględnia interesy obu stron. Treść ugody zawiera zmianę trybu rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem na porozumienie stron, a kwota odszkodowania ma rekompensować pracownikowi utracone przez niego, w wyniku

Zwolnienie od opodatkowania podatkiem dochodowym nie ma zastosowania do odszkodowań dotyczących korzyści, które podatnik mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Tym samym wypłacone odszkodowanie na podstawie ugody sądowej zawartej z byłym pracownikiem stanowi dla niego przychód ze stosunku pracy podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

rozwiązania umowy o pracę, spodziewane korzyści w postaci wynagrodzenia za pracę oraz ewentualne świadczenia wynikające z programu dobrowolnych odejść. W związku z tym, należy przyjąć kwalifikację tego świadczenia jako korzyści, które pracownik otrzymałaby, gdyby nie nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy przez pracodawcę i które wówczas podlegałyby opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych z tytułu przychodów uzyskanych ze stosunku pracy. W związku z powyższym w sprawie nie znajduje także zastosowanie przepis art. 21 ust. 1 pkt 3b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Jak wskazano bowiem powyżej - w myśl art. 21 ust. 1 pkt 3b lit. b ww. ustawy - zwolnienie od opodatkowania podatkiem dochodowym nie ma zastosowania do odszkodowań dotyczących korzyści, które podatnik mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Tym samym wypłacone odszkodowanie na podstawie ugody sądowej zawartej z byłym pracownikiem stanowi dla niego przychód ze stosunku pracy podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. W konsekwencji, Wnioskodawca był zobowiązany obliczyć, pobrać i odprowadzić zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych”.

B: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH (PDOP)

ODSETKI I PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI KOSZTEM POŚREDNIM

W interpretacji ITPB4/423-54/14/AM z dnia 18 sierpnia 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy potwierdził, że odsetki od pożyczki zaciągniętej przez podatnika z przeznaczeniem na zakup nieruchomości gruntowej stanowiącej towar stanowią koszty uzyskania przychodów w momencie zapłaty odsetek, czyli z chwilą ich poniesienia, a nie z chwilą uzyskania przychodów ze sprzedaży tej nieruchomości. Organ podatkowy uznał również, że wydatki na podatek od nieruchomości stanowiące koszty utrzymania nieruchomości stanowiącej towar, są kosztem uzyskania przychodów w momencie poniesienia, a nie z chwilą uzyskania przychodów ze sprzedaży tej nieruchomości.

NIEODPŁATNY ZARZĄD PRZYCHODEM DLA SPÓŁKI

W orzeczeniu z dnia 24 lipca 2014 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (III SA/Wa 27/14) po raz kolejny stwierdził, że co prawda członek zarządu nie musi zarabiać tyle samo, ile dyrektor generalny, ale to nie oznacza, że gdy nie pobiera żadnego wynagrodzenia, to nie świadczy odpłatnej usługi. Innymi słowy sąd po raz kolejny opowiedział się za koniecznością ustalania dla spółki przychodu z tytułu świadczenia nieodpłatnej usługi przez nie będącego udziałowcem członka zarządu.

NOWE ZASADY ROZLICZANIA ODSETEK W RAMACH CIENKIEJ KAPITALIZACJI OD STYCZNIA 2015 ROKU

Analiza przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia bieżącego roku zmieniającej z dniem 1ego stycznia 2015 roku zasady zaliczania do kosztów podatkowych odsetek od pożyczek wskazuje, że rozpoznanie kosztów uzyskania przychodów z tytułu zapłaconych odsetek będzie jeszcze trudniejsze. Po pierwsze zmianie ulegają przepisy o tak zwanej „niedostatecznej kapitalizacji” względnie „cienkiej kapitalizacji”.

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, nie będą stanowić kosztu uzyskania przychodu odsetki od pożyczek:

- a) udzielonych spółce przez podmiot bezpośrednio lub pośrednio powiązany z pożyczkobiorcą. Oznacza to, że od roku 2015, rygorom „niedostatecznej kapitalizacji” podlegać będą pożyczki udzielone nie tylko przez udziałowców czy też inne podmioty siostrzane ale również tak zwane spółki „babcie” i
- b) gdy wartość zadłużenia, uwzględniającego również zadłużenie z tytułu pożyczek, spółki wobec podmiotów bezpośrednio lub pośrednio powiązanych (oczywiście na poziomie wskazanym w przepisie ustawy), przekroczy łącznie wartość kapitału własnego spółki - w proporcji, w jakiej wartość zadłużenia przekraczająca wartość kapitału własnego spółki pozostaje do całkowitej kwoty tego zadłużenia wobec tych podmiotów, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc zapłaty odsetek od pożyczek.

.Oznacza to, że nie tylko zwiększono zakres stosowania przepisów (choćby na owe „spółki babcie”) ale również w sposób istotny zmniejsza a nawet wyklucza w niektórych przypadkach (np. ujemnych kapitałów własnych) możliwość rozpoznania kosztów uzyskania przychodów z tytułu zapłaconych odsetek od pożyczek. Zadłużenie bowiem odnosić się będzie, nie jak jest obecnie do trzykrotnej wartości wpłaconego kapitału zakładowego, ale do wartości kapitału własnego, określanej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc zapłaty odsetek od pożyczek, bez uwzględnienia kapitałów z aktualizacji wyceny oraz części kapitału własnego pochodzącego z otrzymanych pożyczek podporządkowanych. Wartość tę pomniejszać się będzie o wartość kapitału zakładowego jaka nie została na ten kapitał faktycznie przekazana lub jaka została pokryta wierzytelnościami z tytułu pożyczek oraz z tytułu odsetek od tych pożyczek, przysługującym wspólnikom wobec tej spółki, a także wartościami niematerialnymi lub prawnymi, od których nie dokonuje się odpisów.

Rygorom przepisów o tak zwanej niedostatecznej kapitalizacji, podlegać będą również odsetki od pożyczek udzielonych przez podmioty powiązane pośrednio - takie jak „spółki babcie”.

Nowe przepisy (zgodnie z art. 7 ustawy zmieniającej) zastosowanie znajdą do umów pożyczek zawartych po dniu 31 grudnia 2014 roku, lub też zawartych przed tym dniem, ale, fizyczne przekazanie środków finansowych nastąpi już po 31 grudnia 2014 roku. Do odsetek od pożyczek (kredytów), w przypadku których kwota udzielonej podatnikowi pożyczki (kredytu) została temu podatnikowi faktycznie przekazana przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, stosuje się przepisy art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61 oraz ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2015 roku.

CIENKA KAPITALIZACJA PRZY POŻYCZKACH ZAWARTYCH ALE NIEPRZEKAZANYCH DO DNIA 31 GRUDNIA 2014 ROKU

Jak stanowi art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 roku, zmieniającej ustawę o podatku dochodowym od osób prawnych, Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2015 r. zawarli umowę pożyczki z podmiotem, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61 ustawy o CIT w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2015 r. ale fizycznie kwota pożyczki nie została im przekazana do końca 2014 roku, mogą, począwszy od pierwszego roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2014 r., dokonać wyboru stosowania zasad rozliczania odsetek od pożyczek od podmiotów powiązanych. Albo będą więc stosować nowe zasady wynikające z przepisu art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61 ustawy o CIT w brzmieniu obowiązującym od 1ego stycznia 2015 roku albo też mogą oświadczyć o stosowaniu nowego przepisu art. 15 c ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. O wyborze stosowania zasad określonych w art. 15c ustawy o CIT, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1ego stycznia 2015 roku, podatnicy będą zobowiązani zawiadomić, w formie pisemnej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca pierwszego miesiąca roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2014 roku.

B: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH (PDOP)

ROZLICZANIE ODSETEK OD POŻYCZEK OD STYCZNIA 2015 ROKU

Niezależnie od wcześniej zamieszczonych komentarzy (na stronie poprzedniej) ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z dnia 3 października 2014 roku pozycja 1328) wprowadza w ogóle nowe zasady rozliczania odsetek od pożyczek, w tym również tych udzielonych przez podmioty powiązane, do których jednak nie ma obowiązku stosowania ograniczeń z tytułu niedostatecznej kapitalizacji. **Otóż ustawodawca wprowadza nowy przepis – art. 15c.**

Jak czytamy w ustępie pierwszym tego przepisu **spółki i spółdzielnie, które otrzymały pożyczkę** w rozumieniu art. 16 ust. 7b **od podmiotów**, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61 (czyli **powiązanych**) mogą nie stosować wynikających z tych przepisów ograniczeń w zaliczaniu odsetek od takiej pożyczki do kosztów uzyskania przychodów. Innymi słowy **mogą nie stosować ograniczeń z tytułu „niedostatecznej kapitalizacji”**, według zasad wskazanych na poprzedniej stronie Biuletynu, **pod warunkiem złożenia (do naczelnika urzędu skarbowego) pisemnego zawiadomienia o wyborze stosowania zasad rozliczania odsetek według przepisu art. 15c** ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (w brzmieniu obowiązującym od roku 2015). **Zawiadomienie takie należy złożyć w terminie do końca pierwszego miesiąca roku podatkowego.** Oznacza to, że te podmioty, które mają rok podatkowy tożsamy z rokiem kalendarzowym, owo zawiadomienie powinny złożyć do dnia 31 stycznia 2015 roku. Podatnik, który do dnia otrzymania pożyczki, nie stosował w roku podatkowym ograniczeń wynikających z art. 16 ust. 1 pkt 60 albo 61, może wybrać sposób zaliczania do kosztów uzyskania przychodów odsetek od pożyczek według zasad, o których mowa w artykule 15c pod warunkiem zawiadomienia, w formie pisemnej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy takiej pożyczki. W przypadku zaistnienia tych okoliczności w trakcie roku podatkowego, podatnik stosuje zasady z art. 15c od początku roku podatkowego.

Wydaje się, że w niektórych przypadkach skorzystanie z zasad wynikających z nowego przepisu art. 15c może okazać się interesujące. Zwłaszcza, gdy kapitały własne spółki są znikome. Należy jednak mieć na uwadze, że dokonanie takiego wyboru będzie wiązało podatnika przez okres nie przez okres nie krótszy niż trzy lata podatkowe. Ważne jest jednak i to, że art. 15c wprowadza również pewnego rodzaju ograniczenia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów odsetek w ogóle. Nie tylko od pożyczek od podmiotów powiązanych, ale również i nie powiązanych. Zanim jednak do ograniczeń przejdziemy, warto pochylić się nad samą definicją odsetek od pożyczek, która we wspomnianym powyżej przepisie (ustęp 8) została zredagowana. Przepis stanowi, że **przez odsetki od pożyczki**, o których mowa, czy to w art. 15c ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, czy też w przepisie art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61 ww ustawy, **rozumie się wszelkie poniesione na rzecz pożyczkodawcy koszty związane z uzyskaniem i korzystaniem z pożyczki**, o której mowa art. 16 ust. 7b (odsetki, opłaty, prowizje, premie), **a także opłaty z tytułu opóźnionej zapłaty zobowiązań**. Zwłaszcza ten ostatni zapis (odsetki za zwłokę) może budzić pewien niepokój.

Tak jak to zostało już zasygnalizowane, kwota zapłaconych odsetek, jaka będzie mogła wpływać na zmniejszenie podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym, będzie podlegała pewnym ograniczeniom. Jak stanowić ma bowiem od roku 2015 przepis, **zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym mogą podlegać odsetki od pożyczek**, w tym udzielonych przez podmioty niepowiązane, **w wysokości nieprzekra-**

wartości odpowiadającej iloczynowi wartości stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego obowiązującej w ostatnim dniu roku poprzedzającego rok podatkowy powiększonej o 1,25 punktu procentowego i wartości podatkowej aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, w tym ujętych zgodnie z wartością nominalną kwot udzielonych pożyczek, z wyjątkiem wartości niematerialnych i prawnych. Wartość tych aktywów określa się według stanu na ostatni dzień danego roku podatkowego.

Co więcej, ustawodawca wyraźnie stanowi, że ta ograniczona (w powyższy sposób) **wartość odsetek od pożyczek podlegająca zaliczeniu w roku podatkowym do kosztów uzyskania przychodów nie może być jednak wyższa niż wartość odpowiadająca 50% zysku z działalności operacyjnej**, ustalonego za dany rok podatkowy zgodnie z ustawą o rachunkowości.

I tylko wyjątkowo, **tego warunku, o nieprzekroczeniu połowy zysku, nie będzie się stosować do:**

- 1) **banków, instytucji kredytowych**
- 2) **podatników będących instytucją finansową**, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 lit. c i d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, jeżeli:

- a) **co najmniej 80% przychodów** uzyskanych w roku podatkowym przez podatników **udostępniających składniki majątkowe na podstawie umowy leasingu**, o której mowa w art. 17a pkt 1, **stanowią przychody z tej działalności**, w tym przychody ze sprzedaży przedmiotu umowy leasingu, oraz z działalności polegającej na udzielaniu pożyczek na potrzeby współfinansowania inwestycji w ramach Polityki Spójności, Wspólnej Polityki Rolnej lub Wspólnej Polityki Rybołówstwa,
- b) **co najmniej 90% przychodów** uzyskanych w roku podatkowym przez podatników **świadczących usługi w zakresie nabywania i zbywania wierzycielności stanowią przychody z tej działalności**.

Jak z powyższego wynika, ustawodawca w sposób istotny ograniczył możliwość rozpoznawania zapłaconych odsetek od pożyczek do kosztów uzyskania przychodów. Nie tylko bowiem zastrzył przepisy dotyczące tak zwanej niedostatecznej/cienkiej kapitalizacji, ale również wprowadził nowe zasady rozliczeń odsetek od pożyczek udzielonych polskim podatnikom przez podmioty niezależne.

Analiza nowego przepisu wymaga więc postawienia sobie pytania, a co z tą częścią odsetek, która nie może stanowić kosztów uzyskania przychodów. Czy przepada? Otóż ustawodawca wprowadza możliwość późniejszego rozliczenia. **Odsetki od pożyczek niezaliczone, wskutek wskazanych powyżej ograniczeń w danym roku podatkowym do kosztów uzyskania przychodów podlegają zaliczeniu do kosztów w następnych, kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych**, zgodnie z zasadami i w ramach limitów opisanych powyżej. Ale i tutaj wprowadzono kolejne bariery. Z rozliczenia w kolejnych pięciu latach, nie będą mogli skorzystać ci podatnicy którzy:

- * Korzystają z pożyczek od podmiotów powiązanych i którzy najpierw dokonali wyboru podatkowego rozliczenia odsetek według przepisu art. 15c (a nie art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61) a następnie zrezygnują po okresie wskazanym w ust. 9 art. 15c (czyli po okresie trzech lat podatkowych) z zaliczania odsetek od pożyczek do kosztów uzyskania przychodów według zasad z art. 15c,
- * W związku z przekształceniem formy prawnej, łączeniem lub podziałem podatników korzystających z pożyczek od podmiotów powiązanych, zaliczających odsetki od pożyczek do kosztów uzyskania przychodów według zasad określonych w art. 15c wstępując w prawa tych podatników, z wyjątkiem spółek powstałych z przekształcenia spółek.

C: PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG (VAT)

WSPÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIE TO NIE BARTER, NIE PODLEGA WIĘC VAT

Dzisiaj coraz częściej obserwujemy podejmowanie czynności, które sprowadzają się do współdziałania niezależnych od siebie podmiotów w celu wykonania określonych przedsięwzięć gospodarczych, np. wspólnej akcji marketingowej czy promocyjnej, w celu pozyskania nowych klientów, utrzymania pozycji na rynku itp. Podjęcie tych działań wspólnie pozwala podzielić się kosztami takiej akcji. Czy jednak takie współdziałanie powinno wywoływać jakieś skutki w zakresie podatku VAT w relacjach pomiędzy współuczestnikami? W ocenie doradców podatkowych, takie współdziałanie, nie może być utożsamiane z barterem, a tym samym nie powinno skutkować opodatkowaniem podatkiem VAT. Podobnie wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w orzeczeniu I FSK 291/08, wskazując: „(...) Celem kooperacji (współpracy, współdziałania) jest uzyskanie przez oddzielne, lecz skoordynowane i wspólne działania partnerów rezultatu o korzystnym dla nich wymiarze ekonomicznym. Działania takich nie można do celów podatku od towarów i usług oceniać jednostkowo, lecz z uwzględnieniem ich charakteru jako działania złożonego i wspólnego, tworzącego w aspekcie gospodarczym jedną całość, którego końcowym efektem, jak w niniejszej sprawie, jest zachęcenie jak największej liczby wspólnych klientów obu partnerów do dokonania zakupów towarów (usług) u jednego z nich, dla osiągnięcia przez nich satysfakcjonującej korzyści finansowej (przychód). Jeżeli współdziałanie takie dotyczy wspólnego programu marketingowego, pomiędzy jego uczestnikami nie dochodzi do wzajemnego świadczenia usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 analizowanej ustawy, gdyż po pierwsze - nie da się ich racjonalnie wycenić, a po drugie - w przedsięwzięciu takim nie chodzi o wzajemne świadczenie usług pomiędzy uczestnikami działań kooperacyjnych, gdyż nie z tych działań osiągają "bezpośrednią i jasno zindywidualizowaną korzyść", lecz z osiągnięcia wspólnego celu podjętej współpracy, nakierowanej na korzystne dla nich zachowanie osób trzecich (klientów banku i partnera)(...). Oczywiście, w ramach działań podejmowanych przez współpracujące podmioty promują one siebie i partnera wspólnie, ale nie świadczą w ten sposób wzajemnych usług odpłatnych; są to czynności mające na celu pozyskanie ich wspólnych klientów, tak aby sięgnęli do ich wspólnych produktów (...) Reasumując, nie stanowią wzajemnego świadczenia usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług wspólne działania marketingowe dwóch podmiotów gospodarczych, których celem jest zachęcenie ich klientów do dokonania zakupów (...).”

ZASADY ODLICZENIA VAT OD SAMOCHODÓW PRZEKAZYWANYCH ZAŁODZIE ODPLATNIE

Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi, w interpretacji z dnia 23 września 2014 roku (IPTPP4/443-447/14-4/MK) odniósł się do kwestii odliczenia 100 % podatku VAT od faktur dotyczących napraw i konserwacji samochodów osobowych używanych do celów mieszanych w sytuacji dokonania zapłaty przez pracownika za prywatne użytkowanie samochodu. Organ podatkowy niestety nie przychylił się do opinii autora wniosku i uznał, że pomimo wprowadzenia odpłatności za korzystanie z samochodu służbowego dla celów prywatnych, nadal istnieje prawo do odliczenia jedynie 50% kwoty podatku VAT od wszelkich zakupów związanych z eksploatacją takiego pojazdu.

Organ wskazał: „(...) pojazd ten wykorzystywany jest zarówno do celów związanych z działalnością gospodarczą oraz do celów prywatnych pracowników dysponujących samochodem, to nie przysługuje Wnioskodawcy prawo do odliczenia 100 % podatku VAT z faktur za naprawę i konserwację. Prawo do pełnego odliczenia przysługuje w przypadku pojazdów wykorzystywanych wyłącznie do celów związanych z działalnością gospodarczą. Fakt, że pracownik użytkujący samochód osobowy dokonuje zapłaty za prywatne użytkowanie samochodu, nie potwierdza, że pojazd ten jest wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej i tym samym nie daje prawa do pełnego odliczenia podatku VAT. W analizowanej sytuacji – jak wskazał Wnioskodawca – przedmiotowy pojazd wykorzystywany jest do celów „mieszanych”, a więc do celów związanych z działalnością gospodarczą oraz niezwiązanych z tą działalnością. Takie wykorzystywanie samochodu – pomimo odpłatności ze strony pracownika – uniemożliwia ustalenie stosownych procedur użytkowania tego pojazdu, które wykluczałyby jego potencjalne użycie do celów prywatnych. Możliwy bowiem jest np. dojazd pracownika z miejsca zamieszkania do miejsca pracy i odwrotnie samochodem służbowym. Nie sposób też jednoznacznie stwierdzić, czy określony przejazd pracownika odbywa się jeszcze w ramach wykonywania obowiązków służbowych, czy też ma miejsce po godzinach pracy. Taki sposób wykorzystywania samochodu nie daje prawa do pełnego odliczenia podatku naliczonego związanego z wydatkami na naprawę i konserwację. Zatem w tej sytuacji Wnioskodawcy przysługuje ograniczone do 50 % prawo odliczenia podatku VAT związanego z wydatkami na naprawę i konserwację tego pojazdu.”

Fakt, że pracownik użytkujący samochód osobowy dokonuje zapłaty za prywatne użytkowanie samochodu, nie potwierdza, że pojazd ten jest wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej i tym samym nie daje prawa do pełnego odliczenia podatku VAT. .

USŁUGI ZARZĄDZANIA INSTYTUCJĄ FINANSOWĄ NIE SĄ ZWOLNIONE Z VAT

Taki wniosek płynie z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego czynności z zakresu zarządu bankiem, controllingu, czy stwarzania narzędzi (metod, procedur) funkcjonujących w tego rodzaju instytucji nie stanowią elementu usługi z art. 43 ust. 1 pkt 38 lub 39 u.p.t.u. i w rezultacie nie spełniają wymogów koniecznych do skorzystania ze zwolnienia od podatku od towarów i usług, o którym mowa w art. 43 ust. 13 u.p.t.u. (I FSK 1246/13). NSA tym samym uznał, że : „ jak słusznie zauważył Sąd pierwszej instancji, opisana we wniosku usługa nie dotyczy relacji z poszczególnymi, ściśle określonymi klientami i świadczonymi na ich rzecz czynnościami bankowymi, lecz płaszczyzny zarządczej całej spółki. W takiej sytuacji nie sposób uznać, że mamy do czynienia z elementem usługi wymienionej w art. 43 ust. 1 pkt 38 lub 39 u.p.t.u., gdyż w przeciwnym przypadku trzeba byłoby stwierdzić, że wszystkie usługi nabywane przez spółkę korzystają ze zwolnienia z art. 43 ust. 13 u.p.t.u., jako (w taki czy inny sposób) "przyczyniające się" do prawidłowego świadczenia usług finansowych na rzecz klientów. Takie rozumienie art. 43 ust. 13 u.p.t.u. (...), prowadziłoby ono bowiem do rozszerzającej wykładni tego przepisu, podczas gdy co do zasady przepisy przewidujące zwolnienia podatkowe muszą być interpretowane ściśle.”

DANE DO KONTAKTU

Magdalena Bednarek-Sieradzka
Doradca podatkowy
Nr wpisu: 09760
tel. +48 (22) 830 96 00
+48 513 008 582
magdalena.bednarek-sieradzka@mbsp.pl

Informacje o spółce :

MBSP Sp. z o.o.
SPÓŁKA DORADZTWA PODATKOWEGO
e-mail: mbsp@mbsp.pl

ul. Chałubińskiego 8,
00-613 Warszawa
Kapitał zakładowy 40.000,-złotych

NIP 7010191809
REGON 141936420

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy
KRS 0000333055

Niniejszy Biuletyn ma charakter wyłącznie informacyjny i nie stanowi porady prawnej, konsultacji prawnej lub opinii prawnej, ani nie może być traktowany jako świadczenie pomocy prawnej w jakiegokolwiek formie. W szczególności autor nie doradza zachowań zgodnych, bądź niezgodnych z treścią wpisu, informując, że podjęcie lub zaniechanie działań w indywidualnej sprawie uzależnione jest od oceny stanu faktycznego oraz prawnego dotyczącego tej sprawy.